

Vorejar

Els nostres vocabularis de barbarismes no recullen el verb *ratllar*. Es tracta, efectivament, d'un mot ben legítim que, en principi, no sembla que hagi de figurar en aquests repertoris per cap raó. Però hom reconeix només dos significats per al verb *ratllar*, «fer una ratlla o ratllés a una cosa», per exemple, *ratllar un moble*, i el que té en frases com *ratllar pa*, *ratllar formatge*, etc., i avui hi ha qui l'usa en oracions com «da seva conducta ratlla en la insolència» o «Aquella operació ratllava la illegalitat», casos en què creiem que pot afirmar-se que hi ha un calc semàntic del castellà, cosa que podria justificar la inclusió de *ratllar* en els vocabularis de barbarismes (talment com hi trobem mots tan acceptables i legítims com els verbs *gosar* i *lliurar*, però sovint usats incorrectament en frases com «Gosava d'uns privilegis especials» i «El van lliurar dels seus enemics»). L'acurada pronúncia amb què hem sentit que hom usava el verb *ratllar* amb un significat que no posseïx, amb una *t* ben marcada, més o menys assimilada a la consonant palatal següent —«rall-llar»—, fa encara més perillós aquest ús de *ratllar* i més aconsellable que s'inclouï en els repertoris de formes impròpies de la llengua i que cal evitar.

Els nostres diccionaris bilingües proposen, com a equivalents catalans del verb del castellà «rayar», amb sentit figurat, del qual prové l'ús incorrecte de *ratllar* que comentem, els verbs *fregar*, *tocar*, *limitar*, *confrontar*, etc., però potser cap d'ells no arriba a ésser prou adequat per a substituir *ratllar* en oracions com les que hem indicat, car hi és qüestió, si se'ns permet l'expressió, d'un sentit figurat, és a dir, de l'acció d'arribar gairebé a tocar una cosa —com si la ratllés—, però no una cosa material sinó un concepte abstracte. La solució més adequada, al nostre entendre, ens la dona el verb *vorejar*. El Diccionari Fabra i el de l'Enciclopèdia l'admeten en exemples com és ara *vorejar un obstacle*, *vorejar un perill*, ús que no ens sembla gens desenraonat d'estendre a frases com *vorejar la insolència*, *vorejar la illegalitat*, *vorejar la mala fe*, *vorejar l'error*, etc. Cal afegir-hi *rahejar*, quan és qüestió d'edat: *Ranejara a la seixantena*. I és també útil de tenir en compte una equivalència proposada per Moll al seu diccionari bilingüe: «rayar a gran altura», *volar molt amunt*, *fer retxa* (la darre-ra forma, pròpia del parlar balearic).

Albert Jané